

Na osnovi Videmskega sporazuma je moč razširiti mali obmejni promet vzdolž jugoslovansko-italijanske meje tudi na bohinjno in blejsko področje, medtem ko zdaj sega le do Gozd-Martuljka.

Zvedeli smo, da razgovori o razširitvi tega obmejnega prometa že potekajo. Predvideva pa se tudi možnost, da bi

uvedli za celotno gorenjsko področje — mali obmejni promet tudi vzdolž jugoslovansko-avstrijske meje.

Nedvomno bo ves ta mali obmejni promet lahko omogočil tudi izdatnejše izkoriščanje naših turističnih kapacitet, saj bi številni turisti z onstran meje radi prihajali na obisk v naše kraje. To pa terja tudi primernejšo ureditev in gibčnejše postojanje naših gostišč, trgovin ter druge dejavnosti. Za gornjesavsko dolino, od meje do Gozd-Martuljka, je doslej mali

obmejni promet malo pomenil, kajti obisk gostov z onstran meje je bil manjši kot pred vojno. Vzrok tiči tudi v tem, ker se gostišča in trgovine niso znale prilagoditi inozemskim turistom. To vprašanje pa postaja še čedalje bolj aktualno, saj ne moremo dopustiti, da bomo zaradi malomarnosti ob dohodke, do katerih bi lahko prišli, če bi se znali prilagoditi tudi potrebam obmejnega prometa.

Plesalec pred gordijskim vozom... »Kde neki se skriva pod to krinko!«

GLAS GORENJSKE

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO

LETO XI., ŠT. 13 — CENA DIN 10.—

KRANJ, 17. FEBRUARJA 1958

PREDVOLILNE PRIPRAVE

Ohilna udeležba in živahna razprava

Drugi zbori volivcev so končani

Približno take odgovore smo prejeli po telefonu, ko smo klicali občinske odbore SZDL.

Tehnični sekretar Občinskega odbora SZDL Ziri, Emil Govekar: »Vsi zbori volivcev pri nas so že končani, razen enega v kmečki skupini, ki bo v nedeljo, 16. t. m. Na vseh zborih kmečke skupine so volivci potrdili kandidate za Zvezni zbor proizvajalcev tovarnika Maksa Krmolja, za Republiški zbor proizvajalcev pa tovarnika Toneta Hafnerja.«

Alojz Krek, tehnični sekretar Občinskega odbora SZDL Gorenja vas: »Prav včeraj, v petek, 14. t. m. so bili zadnji zbori volivcev. Povsod je bila udeležba obilnejša kot smo pričakovali in tudi razprava je bila zelo živahna.«

Ivan Cerkovnik, sekretar Občinskega odbora SZDL Bohinj: »Za v nedeljo 9. t. m. smo imeli zadnji zbor volivcev. Povsod je bila udeležba volivcev zelo številna, razen v Srednji vasi. Tam smo morali zbor ponoviti. Zelo podrobno so volivci govorili na zborih o elektrifikaciji nekaterih naselij, o vodovodih, mostovih in drugih komunalnih delih.«

Rudi Jeseničnik, tehnični sekretar Občinskega odbora SZDL Zeleniki: »V to-

rek smo imeli zadnje zbor volivcev. Na zboru je prišlo mnogo več ljudi kot ob prvem sklicu in so bili zbori povsod sklepni. Mnogo so na zborih govorili o kmetijstvu, o uvedbi in uporabi mehanizacije in o podobnih zadevah.«

Iz Okrajnega odbora SZDL Škofja Loka: »V nedeljo, 16. t. m. bomo imeli zadnje zboru. Na Trati bo jutri zbor kmetijske skupine. Od skupno 29 zborov bo danes in jutri še preostalih 7 zborov. Volivci so povsod sprejeli predlagane kandidate, Edino pripombo so volivci izrazili na zboru kmečke skupine v Logu, in sicer to, da bi radi več kandidatov. Toda novih predlogov niso dali.«

Janez Strgar, sekretar občinskega odbora SZDL Bled: »Tu je bilo skupno 25 zborov od teh 10 zborov volivcev-proizvajalcev v gospodar. organizacijah. Povsod so volivci sprejeli predlagane kandidate. Na zboru volivcev v Sp. Gorjah so na sedanjem, drugem zboru volivci menili, da njihovi delegati na kandidacijski konferenci niso zastopali načela, ki so ga priporočali volivci. Vendar so se s predlaganimi kandidati strinjali in jih osvojili. Govorili so največ o problemih turizma in o olepšavanju in ure-

jevanju vasi in naselij. Na zborih kmečke skupine pa so mnogo razpravljali o urejevanju skupnih pašnikov.«

Martin Košir, sekretar Občinskega odbora SZDL Kranj: »Samo na Jezerškem še niso končani zbori v splošni in kmetijsko-proizvajalni skupini. Volivci so na zborih, zlasti na splošnih, zelo živahno razpravljali o delu krajevnih odborov. Na prvih zborih so izvolili vseh 22 krajevnih odborov, kolikor jih je v občini. Na sedanjih zborih pa so tem izvoljenim organom dali mnogo sugestij in predlogov za delo. Spričo takih razprav so bili zbori zelo živahni, zanimivi in koristni.«

K. M.

OD DANES NAPREJ

MESTNI AVTOBUSNI PROMET V KRANJU

REDNA AVTOBUSNA PROGA STRAŽIŠČE—KRANJ—PRIMSKOVO • V ZACETKU 11 OZIROMA 12 VOZENJ DNEVNO TJA IN NAZAJ • KDAJ BO NA VRSTI SE ZVEZA Z NAKLOM, BRITOFOM, PREDOSLJAM IN DRUGIMI KRAJI?

Na pobudo Občinskega ljudskega odbora Kranj in na željo prebivalstva v predmestnih naseljih Kranja, je podjetje »Avtopromet« v Kranju vzpostavilo redni mestni promet za prevoz potnikov iz dveh skrajnih mestnih območij: Stražišča in Primskovega. Avtobusi bodo začeli redno voziti danes, 17. t. m. Skrajna bodo vozili avtobusi le po 11 oziroma 12-krat dnevno v vsako smer. Celotna proga je dolga nad 7 kilometrov. Vožnja iz skrajnih odhod-

nih postaj do centra bo stala 15 din, oziroma 10 din od vmesnih postaj.

Postaje: Stražišče, križišče cest pred Ješetom; Dom Svobode; Labore; stopnice, pot na Kalvarijo; pred Savskim mostom; na vogalu restavracije »Jelen«; Center - avtobusna postaja; križišče Gregoričeve in Jezerške ceste; Klanec, nasproti Tekstilne šole; Primskovo izven ovinka pri mesnicah in končna postaja pri Gasilskem domu na Primskovem.

Po voznem redu bo odpeljal prvi avtobus iz Stražišča ob 5.15 uri, oziroma s Primskovega ob 5.35 uri zjutraj. Ta avtobusni promet je namenjen predvsem delavcem. Največji naval potnikov bo, tako zdaj sodijo, v jutranjih in opoldanskih urah. Če bo ob tem času veliko potnikov, namerava »Avtopromet« v jutranjih oziroma opoldanskih urah (na primer ob 5.30 do 8. in morda od 12 do 15 ure) še povečati število voženj tako, da bi avtobusi vozili vsakih 20 ali 30 minut. Predvidevajo pa, da dohodki od vozovnic ne bodo krili stroškov te proge, ki pa je vsekakor nujno potrebna.

Bodo potniki lahko dobili mesečne vozovnice? Na to vprašanje so v »Avtoprometu« odgovorili negativno. Mesečnih vozovnic za zdaj še ne bodo izdajali. Prav tako je še odprto vprašanje prometnih zvez do Naklega, Britofa, Predoselj in drugih naselij v okolici Kranja.

K. M.

VOZNI RED MESTNEGA AVTOBUSNEGA PROMETA V KRANJU

ODHODI

IZ KRANJA (avtobusna postaja) PROTI PRIMSKOVEM: 5.25, 6.10, 6.55, 8.20, 11.05, 11.55, 13.20, 14.10, 15.05, 15.50, 17.40, 19.35.

S PRIMSKOVEGA (Gasilski dom): 5.35, 6.25, 7.05, 8.30, 11.15, 12.05, 13.30, 14.20, 15.15, 16.00, 17.50, 19.45.

IZ KRANJA PROTI STRAŽIŠČU: 5.05, 5.50, 6.35, 8.00, 11.25, 12.55, 13.50, 14.40, 15.30, 18.20, 19.10.

IZ STRAŽIŠČA (križišče cest pred Ješetom): 5.15, 6.00, 6.45, 8.10, 11.35, 13.05, 14.00, 14.50, 15.40, 18.30, 19.20.

SNG Drama gost Prešernovega gledališča

Kranj, 16. februarja.

Danes je kranjska kulturna kronika zabeležila pomemben gledališki dogodek: gostovanje gledališnikov našega osrednjega gledališča v Kranju. Gostje so se tokrat predstavili s francoskim komediografom Molièrom; iz zakladnice njegovih del so izbrali Solo za moža in Izsiljeno ženitev. Da je uprizoritev brezhibno uspela, ni treba posebej poudarjati. Za to nam jamči umetniška kvaliteta našega osred-

njega gledališča. Delo je režiral France Jamnik, zelo okusno in funkcionalno sceno pa je zamislil ing. arh. Niko Matul.

Kljub temu, da so ljubljanski gledališčniki zaigrali pred kranjskim gledališkim občinstvom le enkrat, in sicer ob 16. uri, je ta predstava zlasti pomembna zategadelj, ker se je našemu okoliškemu prebivalstvu, ki zelo rado obiskuje nedeljske gledališke predstave v Kranju, nudila prilika videti zares kvalitetno delo — visoki dosežek dramske kulture. Gledalci, ki so to pot zaseli dvorano do zadnjega kotička, so nagradili drage goste z viharimi aplavzi.

(Slika) — Prizor iz Izsiljene ženitve z Edvardom Gregorinom, Dušo Počkajevom, Majdo Potokarjevo in Ivanko Mežanovo.

RAZGOVOR S POSLANSKIM KANDIDATOM

BOLJ ZDRUŽITI

PRIZADEVANJA OBČIN IN PODJETIJ

Predsedniku ObLo Kranj, tov. Hafnerju Vinku, ki kandidira v občinah Tržič, Jesenice, Radovljica, Bled in Bohinj v Zvezni zbor Ljudske skupščine FLRJ, smo stavili naslednje vprašanje:

»V prejšnjih občinah, ki so bile pretežno administrativne enote, so bila podjetja nekakšni izolirani otoki v občini. Sedanji komunalni sistem je to izoliranost začel odstranjevati in še v marsičem podira plotove med podjetji in ljudskimi odbori. Zanima nas pa, kaj sodite o nadaljnjem razvijanju sodelovanja podjetij v komunalnih skupnostih, zlasti še spričo novega sistema delitve gospodarskih organizacij?«

Tov. Vinko Hafner je takole odgovoril:

Gorenjska je med gospodarsko najrazvitejšimi in najbolj industrializiranimi območji v naši državi. Industrija je ponos in vsakdanji kruh delovnih ljudi našega okraja. 61 industrijskih podjetij zaposluje 63% vseh zaposlenih in daje 84% družbenega proizvoda okraja. Njen razvoj je bil osnova gospodarskega napredka Gorenjske, hkrati pa tudi izvor mnogim gospodarskim, komunalnim in socialnim težavam, s katerimi se danes otepaajo vse naše občine. To so: pomanjkanje stanovanj, šolskega prostora, trgovin in obrtnih delavnic, dotrajanost in neza-

dojna zmogljivost komunalnih naprav, prevoznih sredstev itd. Vse to kljub nenehnemu porastu narodnega in osebnega dohodka stvarno znižuje življenjsko raven industrijskega prebivalstva. Zato je napočil čas, da iste gospodarske sile, ki so s svojim razvojem nujno povzročile te probleme, z vsemi možnostmi pomagajo k njihovi postopni rešitvi.

Ustvaritev močnejših občin, prenos večine gospodarskih pristojnosti na občinske organe, ustanovitev občinskega zbora proizvajalcev, nov način delitve dohodka podjetij in vse večja odvisnost občinskih proračunov od osebnega dohodka zaposlenih, — vse to ustvarja nadvse ugodne pogoje za koristno sodelovanje občin in podjetij in jih organsko povezuje v enotno komunalno skupnost. V delovnih kolektivih že dozoreva prepričanje, da ni mogoč napredek podjetja le z razširjanjem proizvodnih zmogljivosti in zaposlovanjem nove delovne sile, ne da bi vzporedno s tem poskrbel za množico potrebnih potreb delavcev izven njihovega delovnega mesta. Zdaj je samo še potrebno, da od takega prepričanja in deklaracij pridemo do stvarnega ukrepanja.

Letos bodo imele občine prav pičila proračunska sredstva za urejanje raznih komunalnih potreb. Toda z združitvijo prizadevanj in sredstev občin in podjetij je moč tudi ob teh pogojih marsikaj napraviti. Ni bistveno, kako bi od zunaj izpulili kaka nova sredstva, temveč kako bomo vsaj tista, ki jih imamo, koristno uporabili. Merilo za uspešnost dela delavskih svetov in tovarniških uprav ne sme ostati več samo gospodarski napredek podjetja, ampak tudi uspešna skrb za zadovoljevanje potreb delovnih ljudi v občini. To pa mora imeti v končni posledici tudi ugoden učinek na uspešno gospodarjenje v podjetjih.

Vse to pa ne velja samo za industrijska podjetja, ampak tudi za vse druge gospodarske organizacije, ki so prav tako dolžne pomagati k napredku svoje občine. Vsak delavec in uslužbenec katerega koli podjetja je tudi potrošnik in občan svoje komunalne skupnosti, v kateri preživi dve tretjini dneva. Na to bi morali misliti vsi delovni kolektivi, kadar razdeljujejo svoj dohodek in določajo svoje razmerje do komunne.

Če se občine in podjetja resnično vzamemo skupaj in se trdovratno zagrežemo v reševanje številnih potreb delovnih ljudi, imamo lahko na Gorenjskem prav lepe perspektive.

MIMI MALENSKY KONIC VIGENCI ROMAN 109

Njegovo popustljivo ravnanje je nagnilo celo strica Miklavža, da se je vrnil na delo. Stopil je nazaj k nakovalu in začel kovati. Nekoliko neprijetno mu je bilo ob misli, kaj bo Dominik rekel, toda ta mu je samo prijazno pokimal in s tem je bilo med njima vse poravnano.

Zdaj ni nič več ponoči stal za vigencem, nič več ni hodil okrog z obrazom bolnega človeka, ki noče priznati svoje slabosti. Ponoči je mirno spal in včasih je tako krepko smrčal, da ga je morala Ana zbuditi. Vsako jutro je vstal s postelje s trdnim sklepom, da bo Aleša spravil s poti, kakor hitro se mu bo ponudila prilika. Čakal je samo še prilike, vse drugo mu ni bilo nič več mar.

Zima je bila mrzla in suha in se je zavlekla prav v pomlad. Bližal se je marec, pa še zmeraj ni bilo odjuge in voda je tako upadla, da so skoro vsi vigenci stali. Gašperinovi vigencem doslej nikoli ni zmanjkalo vode, to zimo pa se je izkazalo, da Dominik ni storil prav, ko je dal odkopati strugo in speljati glavni tok vode v stran. V zgornjem so že delali, spodnji pa je stal, kolo je mrtvo viselo nad polprazno strugo. Dominik je ponudil delavcem dobro mezdo, če bi spet prekopali strugo in speljali vodo nazaj v stari tok, toda bilo je tako strupensko mraz, da se nihče ni maral lotiti tega dela. Kovači, ki so ostali brez zasluzka, so raje hodili v hosto napravljat drva, saninec je bil dober in zlahka so jih spravljali v dolino.

Prvi teden v marcu se je Dominik odločil, da bodo spravili seno iz rovta. Poleti ga ni bilo mogoče zvoziti po zavutih ridah v dolino, stlačili so ga v senik in čakali zime in dobrega saninca. Potegnili so izpod šupe troje velikih sani z zakrivljenimi rogovilami, troje si jih je izposodil Aleš pri Španu in nekega mrzlega ponedeljkevega jutra so se odpravili v rovt.

Obetal se je suh, mrzel, toda sončen dan. Domači trije možiki in trije delavci so sedeli v hiši okrog velike skledke žganec in kislega zelja, potem pa so izpili še steklenico strdenega žganja. Dominik si je oprtal torbo, v katero jim je Ana vtaknila južino. Odmerila je dovolj za vse in je h kruhu in prekajeni slanini priložila še dve steklenici slivovke. Čakal jih je naporen dan in predaleč je bilo, da bi utegnili opoldne hoditi domov južinat.

Vzeli so vsak svojo sekuro vejarico in šli. Ana jih je spremljala na prag in jim naročila, naj pazijo, da se komu ne zgodi nesreča.

»Ne bodi tako strahopetna, Ana,« ji je odvrnil Aleš. »Kaj naj se nam zgodi? Saj nismo otroci, ki bi ne znali paziti nase!«

Po dveh urah naporne hoje so prišli na rovt. Senik je zamredlo, tako da so si morali utreti gaz do vrat. Odpočili so se in se pokrepčali s požirkom žganja, potem je Dominik obesil torbo na klin, odložil debeli suknjič in šel v hosto, da bi vsakemu pripravil debelo vejo, ki bi služila za zaviranje na prehudi strmini. Ko se je vrnil, so že nosili seno na sani. Miklavž je stal pri saneh, ravnal plasti in tlačil. Visoko je nakopil sklade in jih trdno prevezal z vrvmi. Ko so bile vse sani naložene, so možje prijeli za rogovile in jih začeli vleči na rob. Razvrstili so se: najprej vsi trije tarbeharji, nato Dominik, za njim Miklavž in zadnji Aleš. Miklavž mu je pred vožnjo naročil:

»Z nogami se čvrsto upiraj v tla in rogovil ne smeš izpustiti, pa bo šlo dobro.

Aleš je smeje prikimal, obraz mu je žarel od mraza in dobre volje, bilo je prvič, da je s sanmi spravljajl seno v dolino. Še malo se ni bal voziti; saninec je bil tako dober, da bi boljši ne mogel biti. Prvi tarbehar, izkušen prileten možakar, ki je vsako leto spravljajl seno, se je spustil navzdol in kmalu izgubil za drevjem, za njim so se spustili drugi. Vožnja je bila prijetna, okrog sani je žvižgal veter, mrzli zrak je rezal v nosnice, prašilo se je in za vsakimi sanmi se je dvigal oblak belega pršiča.

Čim več maškar, tem debelejša bo repa

Brž ko slišimo besedo pust, imamo običajno pred seboj v mislih le pustne šeme ali maškare in razne zabave. Toda maske, pustni sprevidi in maškare imajo brez dvoma velike tradicije; so ljudski običaji, ki pa so v večini že odmrli, vendar pa zaradi svojih zanimivosti niso pozabljeni.

V širšem obsegu pomeni pust prehodni zimsko-pomladni čas, ki se konča s pustnim torkom, to je s pravim, glavnim pustom, kateremu pravijo na vzhodnem Stajerskem in v Prekmurju fašenk. Razen pustnega torka sta udomačena tudi četrtki pred pustom, ki ga na Gorenjskem imenujemo debeli četrtki ali mali pust, v Prekmurju mali fanišček, na Dolenjskem pa tolsti četrtki. Tudi pustna nedelja je poznana v času pustovanja (mastna nedelja, debelnica) in ponekod tudi pustni ponedeljek.

Prvotno so imele maske v tem prehodnem času od zime na pomlad svoj čarodejni pomen. Nekdaj je človek z živalsko preobleko predstavljal čudodelnega človeka s čarodejnimi silami, ki je preganjal pogubne zimske sile in vzbujal mrtvo naravo k pomladnemu življenju, ki je imel na pragu novega

pomladnega časa največjo skrb za kmeta, za njegovo živino in polja. Marsikje bi zato danes še lahko našli koga, ki nam bo rekel: »Čim več maškar leta o pustu okrog, tem debelejša repa bo na mojem polju.«

Med takratnimi maskami je bil najbolj poznan kurent, ki je bil kot osred-

glavi pa star klobuk, na katerega so bili privezani kozlovi rogovi. Kurenta so posadili na sani ter ga v sprevidu peljali skozi Zelezniške.

Razen kurenta je poznanih še vrsta mask v obliki pustnih živali (kamela, medved, kokota, picek, brno, košuta in tako dalje), ki bolj ali manj določno predstavljajo pust.

Pust pa je prav tako že od nekdaj tudi skupni pojem za vrsto starih obredov in običajev, ki pa so se z leti že preobrazili v gola pustna norčava dejanja brez globljega pomena.

Na Bledu so nekdanje fantje šli na pustni terek v gozd. Požgali so najdebelejšo smreko ter jo razžgano na hlude naložili na vozove. Najdebelejši hlood je peljal največji vol v vasi. Hlood so nato prodali in denar zaplil skupno z dekleti.

Več ali manj so še danes na Gorenjskem in tudi v ljubljanski okolici poznani pustni kresovi. V Voklem pri Kranju so kurili pusta na ta način, da so otroci zažgali pri goreči grmadi stare metle, na katere so bili navezani slamo v obliki človeka, ki je predstav-

Kurent

Kamela-pustna klopotača je najbolj značilna za Suho krajino

ZA RAZVEDRILLO

»55 je vendar - hup - moja soba, kaj pa - hup - hočete pri meni?«

— Mali, pojdi hitro v sobo št. 12 in pogledj, kako je s posteljnino. Ne morem se spomniti, da bi nočoj pri nas prenočeval kak Indijanec.

nji posebljeni pust, znan na Kranjskem že pred desetletji. Obleden je v težek, narobe obrnjen ovčji kožuh, glavno mu pokriva pošastna živalska krinka, okrog pasu ima na verigi več kravjih zvoncev, v roki pa nosi palico z bodičasto jezevo kožo.

V Zelezniških so že leta 1854 napravili na pustni terek podobnega kurenta. Obleko je imel iz starih kožuhov in stare obleke, obraz pokrit s šemo, na

KAKTUSOVI CVETOVI DVAKRAT ALI TRIKRAT NA LETO

V zvezi s člankom, ki smo ga objavili v eni zadnjih števil na »Zadnji strani« pod naslovom »Vsakih sedem let«, nam je tovariš Janez Razpot iz Bistrice pri Dupljah poslal naslednji zanimiv dopis:

»Bodeči kaktus gojim in razmnožujem že 20 let. Nikdar ga nimam v sobi, temveč v zimskem času v kleti, poleti pa na prostem. Kljub temu pa mi je uspelo, da mi s skrbnim negovanjem kaktus cvete dvakrat ali trikrat v letu, in sicer prvič v drugi polovici julija, nato čez mesec dni in tretjič po enakem razdobju. Cvetovi, ki so res precejšnjo redkost, cveto 24 ur in le nekajkrat so trajali dva dneva, enkrat samkrat v 20 letih pa se je zgodilo, da so cveteli 3 dni.

Ker se ukvarjam tudi z razmnoževanjem, imam vsako leto 10 do 20 mladih kaktusovih sadik in če bi jih kdo rad imel, mu bom z veseljem ustregel.«

Zanimivosti

VSAKEMU SLOVENCU PAR ČEVLJEV

Samo 8 večjih tovarn obutve v našem kraju, med katerimi sta v prvi vrsti »Peko« in »Planika«, je leta 1956 izdelalo nič manj kot 1.324.000 parov obutve. S stalnim povečanjem proizvodnje pa je ta številka že lani prekoračena in bi samo te tovarne lahko izdelale letno vsakemu Slovencu po 1 par čevljev. S sedanjo obnovo tovarne »Peko« in drugih pa bo zmogljivost še večja. K. M.

1.800.000 KONJ ZA JESENIŠKO ŽELEZARNO

Ce bi izdelke jeseniških železarjev še vedno tvorili s konji, kot je to bilo nekoč, bi skupno proizvodnjo surovega železa in jekla v letu 1956 mogli natovoriti na nič manj kot na 1.837.335 konj, če bi vsak konj nosil po 200 kg. kajti skupna proizvodnja je znašala 337.467 ton.

STEKLO KOT LES

V francoski tovarni stekla Sanit-Gobain, ki je znana že iz dobe »sončnega kralja« Ludovika XIV., so izdelali novo steklo, v katerega je mogoče zabijati žeblice kot v les. Tako steklo bodo uporabili pri gradnji francoskega paviljona na letošnji razstavi v Bruslju.

VSAKO LETO PET MILIJARD KNJIG

Po podatkih UNESCO natisnejo na leto na vsem svetu okrog pet milijard knjig, tako da prideta po dve knjigi na vsakega prebivalca zemlje. Zalostna okoliščina pa je, da polovica prebivalcev Zemlje sploh ne pride do knjige.

SUPER HOTEL V ATENAH

V podnožju Akropole gradijo super moderni hotel, v katerem si bodo gostje lahko izbirali med različnimi slogi pohištva. Sobe bodo imele pohištvo od antičnega do ultra modernega sloga.

J. MIHELAC

Na Gorenjskem snemajo „KALO“

Lojze Potokar - ded v umetniškem filmu »Kala«

V sredini januarja je odpotovala v Bovec snemalna skupina novega slovenskega filma »Kala«. O pripravah za snemanje smo že pisali, zdaj pa so v kamerah podjetja Viba film že stekli prvi metri novega filma.

Ekipo vodi mladi režiser Andrej Hieng, član Celjskega gledališča. Za dobro fotografijo bo poskrbel direktor fotografije Janez Kališnik, glasbeno spremljavo pa bo priredil znani kompozist Blaž Arnič. V glavnih vlogah nastopata dva mlada igralca, Helena Kordeževa in Jure Doležal. Helenco Kordeževo poznamo že iz filma »Ne čakaj na maj« in iz koprodukcije filma »Ko pride ljubezen«. Torej Helena ni več začetnica. Jure Doležal pa stopa tokrat prvič pred filmsko kamero. V eni glavnih vlog bomo srečali še letošnjega Prešernovega nagradjenca Lojzeta Potokarja, ki mu je »Kala« že enajsti film. V ostalih vlogah nastopajo še Stevo Zigon, ki je pred kratkim posnel svoj prvi film »Vrnjal se bom«, ter člani SNG Maks Furjan, Slavo Svajger in Ivan Jerman.

Kako pa si je scenarist Ivan Ribič zamislil zgodbo o psič Kali na filmskem traku?

Neko zimo se tudi v mirnih hribovskih predelih, kjer živijo ded s Kalo in Andrej s svojo zaročenko Ano, pojavijo črnosrajčniki. Dedova domačija postane zatočišče partizanov, katerim se pridruži tudi

Andrej. Kalo odpeljejo fašisti in jo skušajo vzgojiti kot policijskega psa, toda Kala jim kmalu pobegne. Namesto domačije pa najde le še pogorišče in dedov grob.

Med ofenzivo zbeži v gozd, kjer sreča svojega starega sovražnika volka Murka. Strah pred vojnim metežem ju je združil in Kala se sčasoma povoliči.

Po osvoboditvi postavi Andrej in Ana na pogorišču nov dom. Murk krade na domačiji ovce, toda kmalu ga izsledijo. Zdaj mora Kala sama prebravljati mladiče, zato nadaljuje z Murkovim delom. Na teh pohodih sreča Andreja. Zopet si zaželi mirnega življenja, ki so ga živeli včasih na dedovi domačiji. Odloči se in z družino se odpravi k Andreju. Tik pred pragom Andrejeve domačije pa jo podre strel. Strelec je mislil, da je ubil volka. Kala je sicer umrla, toda njeni mladiči ne bodo volkovi, ampak psi.

Po snemanju v Bovecu je ekipa odpotovala v Radovljico, od tam pa so namenjeni še na Pokljuko in v Cerklje. V vseh teh krajih bodo posneli zunanje posnetke. Vse ostale pa bodo snemali v ateljejih Filmservis v Ljubljani.

Pri Viba filmu obljublajo, da bo film končan do srede aprila. Upajmo, da vreme ne bo preveč muhasto in da bomo film kmalu videli.

